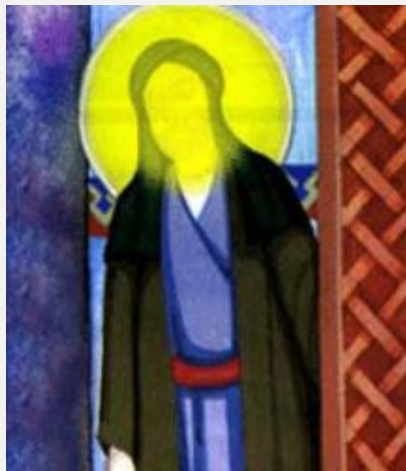

مايه رحمت

در جریان جنگ احد، دندان های پیشین دهان پیامبر خدا شکست و صورت ایشان شکاف برداشت. اصحاب آن بزرگوار بسیار ناراحت شدند و از آن حضرت خواستند که دشمن را نفرین کند.

در جریان جنگ احد، دندان های پیشین دهان پیامبر خدا شکست و صورت ایشان شکاف برداشت. اصحاب آن بزرگوار بسیار ناراحت شدند و از آن حضرت خواستند که دشمن را نفرین کند.

پیامبر در پاسخ فرمود: **إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانَا وَ لِكَيْتِي بُعِثْتُ دَاعِيَا وَ رَحْمَةً؛** من ناسزاگو مبعوث نشده ام، بلکه دعوت کننده و مایه رحمت برانگیخته شده ام. پس به جای نفرین، اینگونه دعا فرمود: **اللَّهُمَّ اهْدِ قَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ؛** خدایا قوم مرا هدایت کن؛ زیرا ناآگاه هستند.

یکی از یاران پیامبر گفت: پدر و مادرم به فدایت ای رسول خدا صلی الله علیه و آله ، نوح علیه السلام به قوم خود نفرین کرد و گفت: **رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا؛** پروردگارا بر روی زمین، هیچ یک از کافران را زنده مگذار. (نوح: 26) و اگر تو ما را نفرین کنی، همه ما نابود می شویم. اکنون ببین که صورتت مجروح و دندان هایت شکسته است و در عین حال به جای نفرین، برای دشمن دعا می کنی!

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله که دارای همه ارزش های اخلاقی و صبر زیادی هستند و بزرگوارو نیکوکارند ، به سکوت و بردباری برابر دشمنان اکتفا نکرد، بلکه آنها را دعا کرد و با تعبیر **قَوْمِي؛** (یعنی قوم من)، محبت خود را به آنان نشان داد. سپس از طرف آنها از خداوند عذرخواست و گفت که آنان ناآگاه هستند تا اینگونه مورد بخشش خداوند قرار گیرند.

پیام متن:

1. بزرگواری و بخشش پیامبر بزرگ صلی الله علیه و آله در برابر آزار دیگران و پرهیز از ناسزاگویی.
2. خیرخواهی پیامبر صلی الله علیه و آله حتی از دشمنان، تا آنجا که به جای نفرین، برای آنان دعا کرد.